

Occasionalia VI-183
potissimum Carmine
vol. 25
P-V

VI-183-

VIRI
NOBILISSIMI, AMPLISSIMI, EXCEL-
LENTISSIMIQUE
DN. FRIDERICI
STRVNZII

POESIOS PROFESSORIS PVBLICI
LONGE CELEBERRIMI ET SVPERIORE
SEMESTRI ORDINIS PHILOSOPHORVM
DECANI SPECTATISSIMI

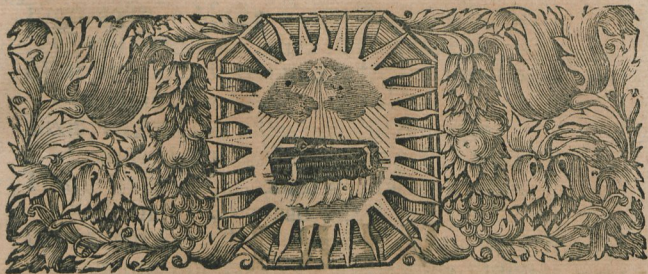
COLLEGAE EXOPTATISSIMI
OBITVM PRAEMATVRVM
AGERBE LVGET

ORDO PHILOSOPHORVM

IN ACADEMIA VITEMBERGENSI

A. R. G. cl. 1700 XXV D. 17. MAI

VITEMBERGAE
TYPIS GAEBERDTIANIS

Visquis es ingenuus uirtutis cul-
tor, et artis
Pieriae studium nobile quis-
quis amas.

Aspice funereum lapidem, monumenta
doloris,

Quaeque inscripta uides tristia uerba,
lege.

Haud tamen esse putes commenta aut ne-
scia ueri,

Sed minus, ac decuit, saxa referre scias.

STRVNZIADIS tumulo hoc conduntur
membra celebris,

Qui fuit Albiaci portio magna chori.
Ille Mariano genitus cum monte fuisset,
Aurea ubi tellus uiscera diues habet.
Ditius ingenium naturae dantis amore
Rettulit instructum dotibus eximiis.
Hoc igitur totum doctrinae, qua patet, or-
bem,

Complecti a primis tentat originibus.
Exitus, ad uotum, tanti conata secundat
Pectoris, ut late publica scripta docent.
Cognoscit linguas olim quas axis eous,
Cultior hesperius quas hodieque colit.
In primis latii graiumque excellere pulchris
Eloquiis longo nititur is studio.
Hinc tam facundae promanant flumina Pei-
thus,

Queis animos rhetor flectere gnarus erat.
Nascitur hinc illustre decus nomenque
poetae,
Cuius iucundum carmen ab ore sonat.

Insuper historias omnes uersasse iuuabat,
Praesertim patrium quae tetigere solum.
Abdita seclorum tenebris excussa reuoluit,
Et luce in clara collocat egregie.
Scilicet heroas imitatus, in ardua semper,
Vilia detrectans, impigrior penetrat.
Aggreditur nodos sophies subtiliter, atque
Iudicio promptus soluit ubique suo.
Tum tot praefidiis diuini oracula uerbi
Exponens, tutas indicat usque uias.
Hic propriam fundare fidem studet, hinc
aliorum
Ad coelos firmat duxque comesque gra-
dum.
Haec pietas STRVNZI fuit atque scientia,
utraque
In summis digni nomen habere uiris.
Iam quando oppetiit fatum, terrisque re-
lictis,
Ter felix celeri fertur in astra pede.
Nos tamen orbati collega, uate, sophoque,
Deflemus moestae maxima damna
Scholae.

† † †

Ang. II 183

KD 18
KD 17

VIRI
 AMPLISSIMI, EXCEL-
 TISSIMIQVE
 FRIDERICI
 VNZII
 PROFESSORIS PVBLICI
 BERRIMI ET SVPERIORE
 DINIS PHILOSOPHORVM
 NI SPECTATISSIMI
 E EXOPTATISSIMI
 M PRAEMATVRVM
 GERBE LVGET
 HILOSOPHORVM
 MIA VITEMBERGENSI
 cl. 1735. D. IV. MAI
 TEMBERGAE
 GAEBERTIANIS

Hand tamen esse patet conuenientia
 sed minus, ac decuit, laxa reuolue

